

יום רביעי, י"ח בסיוון התשפ"ו
03 ביוני 2026

נאומו המלא של מפקדת עוצבת 'קלע דוד' (214) היוצאת,

אלוף-משנה ר'

מפקד פיקוד המרכז,
מפקד אוגדה 98,
קצין תותחנים ראשי,
משפחות וחברים,
מפקדים,
חיילים,
משפחות שכולות יקרות,
מכובדי כולם.

בעוד רגעים אחדים אעביר את הפיקוד על חטיבת האש 214, אחרי שפיקדתי עליה בשנתיים האחרונות. שנתיים שהיו בלתי ניתנות להערכה או לצפייה, רק ידעתי שהיו לפניי אתגרים והפתעות. וכך גם היו. בהזדמנות זו ארצה לשלוח את תנחומיי הכנים למשפחתו של סמל-ראשון אדם צרפתי, לוחם מגלן שנפל ביממה האחרונה במוצב הבופור, במהלך הפעולה המשמעותית של כוחותינו באזור זה. מי ייתן וזכרם של אדם ושל כל הנופלים ילוו אותו בכל מעשינו, ושנהיה ראויים להם בכל עת.

במעמד ההחלפה חשוב לי לברך את י' על קבלת הפיקוד על החטיבה. אנו מכירים יותר משני עשורים ודרכנו הצטלבו לא פעם. אני מאחלת לך הצלה רבה בתפקידך, שמור על האנשים ואתגר אותם יום יום, אתה תרגיש מהר מאוד את האיכות האנושית ואת חדוות העשייה בביצוע כל משימה, ותבין שזהו המקום הטוב ביותר לפקד עליו.

אשתו של י' והבנות,

זכיתן למשפחה חדשה, משפחת חטיבה 214. אני בטוחה שתרגישו בה בבית ומאחלת לכן ולכל המשפחה המורחבת שהתקופה תעבור בקלות, אך גם בשליחות גדולה.

חטיבת האש 214 הינה חטיבה מיוחדת, המורכבת מיחידות קטלניות ואיכותיות, בסדר ובמילואים, שהצליחו במלחמה להביא ערך מבצעי משמעותי מול אויבנו. ברוב המקרים אנו נשאים מאחורי הצללים ולא רבים מכירים שאנו הם אלה שביצעו את המשימה. יודעי דבר מבינים שחטיבת האש הזו היוותה ועדיין מהווה קלף ביטחון עבור רבים, ביבשה, בזרועות ובמטה הכללי. כדי שהיחידות הללו ימשיכו להוות מכפיל כוח בצה"ל, יש להמשיך ולהשקיע בהן, ובעקר לאפשר להן את הרוח הגבית ליזום ולפעול באחריות מרחיבה.

שני תחומי האחריות של החטיבה - יחידותיה הייחודית ומאמץ האש של אוגדה 98 - הביאו אותה לקדמת ההשפעה המבצעית, מהקש"א ועד המס"ח, מקצין התקיפה והמפעיל ועד למפקדת המערך, מהלוחם ועד למפקד היחידה. איכות הביצוע הגבוהה אפשרה לבצע משימות מבצעות מורכבות ומגוונות, שקודם לכן נחשב בתור חלום, וכראייה לכך - אין עוד חטיבת אש אחרת שפעלה בכל זירה, ובמקומות נוספים שהשתיקה יפה להם.

לעתים הייתי צריכה לעצור ולנסות להבין כיצד אנו מספיקים כל-כך הרבה בכל-כך מעט זמן, וברוב המקרים התשובה שלי הייתה שאנו מצליחים בזכות הנשק הסודי של החטיבה. הנשק הסודי של המקום הזה ברור לעיני כל והוא איננו קשור לטכנולוגיה. מדובר באיכויות הלוחמים, החיילים, המפקדים, אנשי הקבע ואנשי המילואים. הם אלה שעושים את ההבדל. אתם אלה שמסוגלים לקחת מערכות נשק מתוחכמות ולמצות אותן. אתם אלה שחושבים ביצירתיות על איך ניתן לבצע כל משימה. אתם אלה שפרוסים בשטח כבר כמעט שלוש שנים. אתם אלה שראויים לכל הערכה של צה"ל על פועלם ועל עשייתכם. זכות גדולה היא בשבילי להוביל אתכם בתקופה שעברה. יחד פרצנו גבולות חדשים והשפענו על תוצאות המערכה. בהזדמנות זו ארצה להודות גם למשפחות שלכם, שבעיניי הן שותפות מלאות לעשייה, וללא תמיכתן ברור לי שלא הייתם מסוגלים לבצע את תפקידכם

נאמנה. תודה מיוחדת לאנשי המילואים של החטיבה, שמפליאים במסירות ובשליחות. אתם מהווים לכולנו השראה ותעודת הביטוח לכך שנוח לעמוד מול כל אתגר.

אנו חווינו לצערנו את מאורות השבעה באוקטובר, יום שחור וארור שאף אחד מאתנו לא ישכח ושהיינו צריכים למנוע. אנו גם זכינו לראות בימינו את סינוואר, את נסראללה, את חמינאי ומרצחים נוספים נעלמים מן העולם. זכינו לראות את משטר אסד הרודני נופל. זכינו לראות את חזרת כלל החטופים שלנו, גם את אלה שנלקחו מאיתנו יותר מעשור קודם לך. זכינו לראות את נפלאות התמרון של צה"ל בגזרות השונות, את התחבולה, את הטכנולוגיה הטובה בעולם ואת החיילים הטובים בעולם נלחמים, תוך שמירה על צלמנו ועל ערכינו. שמה שקרה במלחמה הזו יהדהד בכל העולם - אין להשלים עם טרור, אין להשלים עם פגיעה בחפים מפשע ויש לעשות כל שניתן כדי להגן על יישובנו, כוחותינו ואזרחינו, שגם עכשיו סובלים מהתקפות החזרות ונשנות במרחב הצפון, גם אם זה אומר להחריב עד דק את אויבנו.

חברי משפחת השכולות היקרות שנמצאים איתנו פה היום וגם אלה שאינם, אתם התזכורת היומיומית הכואבת שלנו למחירה הכואב של המלחמה. אני וכלל אנשי החטיבה מרכינים את ראשינו בפניכם, כואבים איתכם ומבטיחים שנפעל ללא לאות לשמר את זכר יקיריכם. שנדע להיות טובים יותר, לפעל בחכמה ולצד מימוש כלל משימותינו, שנזכה להחזיר את כל חיילינו בשלום הביתה.

לסיכום, אני רוצה להודות לגיא, מפקד האוגדה, ואבי, מפקד הפיקוד, על הזכות שנתנו לי בפיקוד על חטיבה 214. הייתם לי כמצפן, אתגרתם אותי וגרמתם לי להיות טובה יותר. לעולם לא אשכח את החוויות שעברנו.

תודה לרמ"טים שלי, לסמח"טים, למג"דים, למנהלי העבודה ולמטה היקר שלי. תודה עוד יותר גדולה למשפחתי האהובה, שעומדת לצדי שנים. תודה על מי שאתם בשבילי ומי שאתם מאפשרים לי להיות. אוהבת אתכם מאוד.

אסיים בשיר שכתב נתן אלתרמן:

"אז אָמר הַשָּׁטן: הַנְּצוֹר הַזֶּה, אֵיךְ אוֹכַל לוֹ?
אתוֹ הָאֵמֶץ וְכִשְׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה,
וְכָלֵי מַלְחָמָה וְתוֹשִׁיָּה עֲצָה לוֹ.

וְאָמַר: לֹא אֶטֶל כָּחוֹ, וְלֹא רָסָן אֲשִׁים וּמָתַג
וְלֹא מָרָךְ אָבִיא בְּתוֹכוֹ, וְלֹא יִדְּיוּ אֶרְפָּה כְּמִקְדָּם,
רַק זֹאת אַעֲשֶׂה: אֲכַהֶה מִחוּ וְשִׁכַח שְׂאֵתוֹ הַצֶּדֶךְ"

אנשי חטיבת האש 214, ניתנה לכם הזכות לקחת חלק חשוב בעיצוב העתיד של מדינתנו. הקרבנו כולנו עד כה לא מעט, ונמשיך לתת עוד מעצמנו בחדווה לטובת המשימה, כמגדלור באפילה. אויבנו לא העריכו את כוחה ועוצמתה של מדינת ישראל לפני שהחליטו להרים את החרב, ופגשו כוח שהוא מעבר ליכולות צבאיות, כוחה של הרוח. לעולם אל תשכחו את הצדק שבמעשינו, היו מאוחדים, ערבים זה לזה וזכרו שזהו תורנו בשרשרת הדורות. תודה לכם על מה שעשיתם, ותודה על מה שעוד תעשו.

אוהבת אתכם וגאה שנלחמנו יחד.